

MO EN TIJGER REDDEN DE DIEREN

Lees ook:

Mo en Tijger lossen het op

Mo en Tijger gaan op reis

Mo en Tijger vieren feest

Elisabeth Mollema

Mo en Tigger redden de dieren

Met
tekeningen
van
Gertie Jaquet

moon

LEESNIVEAU

		M	E	M	E	M	E	M	E	
AVI	S	3	4	5	6	7	P			
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P		

Avontuur

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

© Elisabeth Mollema, 2021

© Moon, Amsterdam 2021

© Illustraties omslag en binnenwerk: Gertie Jaquet, 2021

Vormgeving omslag en binnenwerk: Marieke Oele

ISBN 978 90 488 6198 9

ISBN 978 90 488 6199 6 (e-book)

NUR 287

www.uitgeverijmoon.nl

www.overamstel.com

www.elisabethmollema.nl

www.gertiejaquet.nl

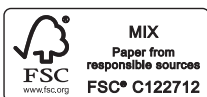
Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

OVERAMSTEL

uitgevers

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Inhoud

1. Een slak zonder huisje – E3	pagina 7
2. Zeven zwarte poezen – M4	pagina 39
3. Eefje – E4	pagina 61
4. Het uilskuiken – M5	pagina 89
5. Hamlet, het speurvarken – E5	pagina 121

Het stoere verhaal in deze bundel loopt op in AVI-niveau. Bij de titel van elk hoofdstuk is het niveau aangegeven. Door dit boek zelf te lezen, groei je van AVI E3 tot M5.

Een slak zonder huisje

(AVI E3)

Mo en Toos

Mo en Toos zitten in de hut.
Die staat in de tuin van Mo.
Tijger ligt in zijn mand te slapen.
Hij is de hond van Mo.
Tijger is een echte speurhond.
Als je iets kwijt bent,
kan hij het voor je vinden.

Hij heeft zijn ogen dicht,
maar als je goed naar hem kijkt,
zie je zijn oortjes heen en weer gaan.
Hij luistert naar wat Mo zegt,
want wie weet moet hij gaan speuren.

Maar niemand is nu iets kwijt,
dus Tijger kan rustig gaan slapen.

De hut is pas geveerd.
De luikjes zijn rood,
en de deur is nu groen.
Er hangt een zwart bordje op.

Daarop staat met witte letters:
Deze hut is van Mo en Tijger.
Eerst kloppen als je naar binnen wilt.
In de hut is het heel knus.
Er is een tafel en een lamp.
Er liggen twee kussens op de grond.
Eentje is rood, het andere is blauw.
In plaats van op een stoel,
kun je daarop gaan zitten.
En aan de wand hangt een klok.
Die kreeg Mo van de buurman.
Hij doet het echt.
Als je heel stil bent,
kun je hem horen tikken.
Tik, tok, tik, tok!

Vandaag is Toos op bezoek bij Mo.
Zij is zijn nichtje.
Ze is bijna even oud als Mo.
Ze mag de hele dag blijven spelen.
Pas als het avond is,

komt haar moeder haar weer halen.
Mo hangt languit op een kussen.
Ze drinken sap uit een pakje.
'Waar is Sem?' vraagt Toos.
Hij is het broertje van Mo.
Sem is pas vijf jaar.
Hij is soms een beetje stout.
Dat vindt Mo meestal niet zo leuk.
Als Sem stout doet,
mag hij van Mo niet in de hut.
'Hij is met papa naar het pleintje.
Eerst gaan ze naar de bakker,
en dan naar de slager.
Papa zei dat hij iets lekkers meeneemt.'

Dieren in de natuur

‘Wat zullen we gaan spelen?’ vraagt Toos.

Mo haalt zijn schouders op.

‘Ik weet vandaag niets te doen.’

Hij hangt lui op het kussen.

Toos noemt een paar dingen op.

‘Zullen we met Tijger gaan spelen?’
Mo wijst naar de mand.
‘Volgens mij heeft hij daar geen zin in.
Kijk maar.
Hij heeft vandaag een luie dag.’
Toos geeft niet zo snel op.
‘Zullen we in huis teevée gaan kijken?
Of een grote puzzel maken?’
Mo schudt zijn hoofd.
‘Daar vind ik niks aan.
Ik vind vandaag alles saai.’
Toos geeft nog steeds niet op.
‘Dan iets met dieren in de natuur.’
Mo kijkt haar verbaasd aan.
‘Wat is dat nou weer?’
‘Iets met dieren in de natuur,’
herhaalt Toos.
‘Juf heeft er pas over verteld.’
Mo trekt zijn neus op.
‘Wat is er leuk aan dieren in
de natuur?’

‘De natuur is juist heel leuk,’
zegt Toos.
‘Buiten is heel veel te doen.
Je kunt vogels tellen.
Er zijn heel veel
soorten.
Je kunt tellen hoeveel
mussen je ziet.
Of hoeveel merels er zijn.
Er zijn zoveel soorten vogels.
We kunnen ook naar de wolken kijken.
Dat is dan niet met dieren,
maar dan weet je hoe de wind waait.
Of we zoeken sporen van dieren.
Zoals een afdruk van een poot.’
‘Sporen zoeken?’ herhaalt Mo.
Hij veert een beetje op.
‘Zoiets heb ik op teevee gezien.
Eerst zagen ze een hele grote afdruk.
Die was van een leeuw, zei een man.
Toen zijn ze het spoor gaan volgen.

Tot ze een leeuw zagen.

Hij lag onder een grote boom te slapen.'

'En toen?' vraagt Toos.

Ze kijkt een beetje bang.

'Toen zijn ze weer naar huis gegaan.

Ze wilden de leeuw niet wakker maken,

want dan eet hij je op.'

Mo moet lachen.

'Bij ons kun je ook sporen zoeken,' zegt Toos.

'Dan vinden we geen leeuw,

maar wie weet wel een ander dier.

Dat heeft mijn juf verteld.

Ze gaf een les over dieren in de tuin.

Je kunt ze vinden als je goed zoekt.

Door een afdruk van een poot.

Of door naar iets anders te zoeken.'

'Wat dan?' vraagt Mo.

'Als je poepjes van egels vindt,

dan weet je dat ze in de buurt zijn.'

'Poepjes!' roept Mo uit.

'Vies zeg!'

Toos haalt haar schouders op.

‘Dat is iets heel gewoons, hoor.’

‘Ik weet niet hoe die eruitzien,’ zegt Mo.

Hij trekt een gek gezicht.

‘Ik wel,’ zegt Toos.

Ze probeert ernstig te blijven kijken.

‘Juf liet de klas een foto zien.’

Ze kan haar lachen niet meer inhouden.

‘Hoe zien die er dan uit?’ vraagt Mo.

‘Het is een kleine zwarte drol. Hihi!’ zegt Toos grinnikend.

‘Als je die poepjes vindt,’ zegt ze,

‘dan is er een egel in de buurt.

Als je een egel vindt,

mag je hem geen melk geven,

want dan gaat hij dood.

Hij mag wel voer voor de kat.

Dat heeft juf ons ook verteld.’

‘Ik heb hier nog nooit een egel gezien,’ zegt Mo.

‘Die komen pas als het donker wordt,’ zegt Toos.

‘Dan lig jij al te slapen.

Nu zijn ze ergens in de tuin verstopt.’

Toos zegt even niets.

‘Ik weet iets leuks om te doen!’ roept ze dan.

‘We gaan dieren redden.’

Ze springt op.

‘Wie weet vinden we een egel.’

En als hij honger heeft,
gaan we hem voer geven.’

‘We hebben geen voer voor een kat,’ zegt Mo.

‘Dan gaan we dat toch kopen,’ zegt Toos.

‘Als we een ander ziek dier vinden,
gaan we dat ook redden.

Kom mee!’

Ze loopt al naar de deur.